

zvingo daie. Sa bulshiga inu vekshiga verouania vulio sem jest Stefan sabisal h poroku Mikotu inu Mariny vse moie lastne jerbe leshezhe inu stoiezhe, shinuzhe inu gibuzhe nishter vun ne vsamshi. Ako bih jest tiga imenouaniga dolga do rezheniga roka ne plazhal, tako da imaiio Miko inu Marina vse moie shinuzhe inu ghibuzhe noter vjety, inu nie sa frai lastno dershaty, inu sebe sa ta dolg pres vsake skode do pousledniga biezha po suoy dobry vuly naplatity, tu vse jest Stefan obezhuem dershaty per moy very inu istiny inu per sauesy punta krainske deshele, de jest zhem Mikota inu Marino pres vsake skode dershaty. Sa bulshiga inu vekshiga verouania vulio sem jest Stefan sprosil dobro razumniga inu naprei vsetiga Gergoria Krashausa v tim zhasu v Drashzhizhjih shupana inu Gorshzheka, de on leta moy dolshny list sapezhaty seby inu suoy pezhaty pres skode. Pisan ta 21. dan decembra v tim 1613. lety.

Ako natančneje primerjamo obe listini, uverimo se, da imate v obče isti jezikovni značaj. Osobito nahaja se tudi v starejšem dolžnem listu zanimivi aorist „bih“ (ako bih jest ne plazhal), dočim mesti redke oblike „zho“ čitamo navadni „zhem“. Ker je v njih več enakih stavkov, smemo sklepati, da so bili že o tem času navadni obrazci dolžnih listov. Razrečje, v katerem je pisan mlajši spomenik, ima g. pisatelj za belokranjsko. Tega mnenja je bil gledé starejšega dolžnega lista tudi F. Kočevar, ako piše: Jezik ... je ono naročje, ki ga govore beli Kranjci in Hrvati okolo Karlovea. *Bogomil Krek.*

Drobne vesti.

(Osobne vesti.) Imenovani so: drž. pravdn. nam. Henrik Crusiz v Trstu dež. sod. svetnikom v Gorici, avskultant Blaž Dolinšek sod. pristavom v Ribnici, avskultant Janez Fabiani sodnim pristavom v Pulji.

Vladni svetnik Josip Dralka imenovan je namestnikom deželnega predsednika v deželni komisiji za pogozdovanje Krasa. Začasna okrajna komisarja Josip Orešek in Josip Rihar imenovana sta stalnima, začasni vladni koncipist Viljem Laschan vitez Moorland začasnim okrajnim komisarjem, začasni vladni koncipist Viktor Parma postal je definitiven konc. prakt. Ivan Tekavčič imenovan je začasnim vladnim koncipistom, Koncipist Anton Čapek imenovan je okrajnim komisarjem za Štajersko.

Premeščena sta: okrajni sodnik Avgust Jakopič iz Bolca v Koper, sodni pristav Emil Rizzoli iz Ribnice v Radeče.

Umirovljena sta: svetn. tajnik Rajmund Prettner v Celovci in sodni pristav Josip Parz na Ptuji.

Umrl je dné 8. februvarja t. l. konc. prakt. kranjske deželne vlade Todor Terbuhović pl. Schlachtschwert v Radoljici, dne 12. t. l. notar Julij vitez Gspan na Krškem.

(Zasluzeno odlikovanje.) Profesorja Baltazarja Bogišić-a imenovala je Academie des sciences morales et politiques dopisujočim članom za oddelek „legislation, droit public et jurisprudence“.

(Kranjska odvetniška kamora.) Kot kronologi pravnega življenja v Slovencih imamo zabilježiti sledeči dogodek.

Kranjski uradni list „Laibacher Zeitung“ objavil je v št. 26. z dne 1. februarja 1888. članek pod naslovom „Advocaten - Tarif“, v katerem vte meljuje vpeljavo tarife za odvetnike s sledečimi stavki, katere ad verbum ponatisnemo, da jim ne jemljemo — cele vrednosti, katero zaslužijo:

„Man weis, dass es zu einer süssèn Gewohnheit unserer Rechtsverteter geworden ist, für jede ihrer Dienstleistungen sich in ganz exorbitanter Höhe entschädigen zu lassen, ja nicht selten eine Entschädigung zu beanspruchen für etwas, das nichts weniger als eine Dienstleistung ist. . . . Wir stehen also hier einer Ausbeutung der Armuth gegenüber, welche umso verwerflicher erscheint, als ja solche Processe meist so einfach sind, dass sie gar nicht von dem Advocaten selbst, sondern von einem untergeordneten Organe seiner Kanzlei besorgt werden“.

Temu je dodanih še nekoliko starih in neslanih dovtipov.

Ker je bil ta žaljivi članek na onem mestu uradnega lista natisnjen, kjer se nahajajo navadno uradne vesti, se je podala deputacija odvetniške kamore kranjske, obstoječa iz gosp. dr. Supantschitsch-a, dr. Papež-a in dr. Mosche-ta vsled odborovega sklepa k gosp. deželnemu predsedniku baronu Winkler-ju in je povprašala, ali je prišel dotični članek z dovoljenjem vlade v list. Gospod deželni predsednik je prijazno sprejel deputacijo, ter je izrekel, da obžaluje objavljenje tega članka in dostavil, da njega ne zadene nobena krivda, ker ga ni bilo takrat v Ljubljani, ko je bil članek objavljen. Na prošnjo deputacije, naj vlada v uradnem listu objavi, da članek ni oficijozen in da ga ona ne odobruje, marveč obžaluje, obljubil je, da se bo dalo zadoščenje razžaljenemu odvetniškemu stanu.

V resnici ima uradni list v št. 30. z dne 7. februarja opombo uredništva, iz katere se je poizvedlo, da članek ni oficijozen in da ga je uredništvo dobilo od privatne osebe.

Odbor odvetniške kamore ni smatral te izjave za zadostno satisfakcijo in je soglasno sklenil, pritožiti se pri gosp. pravosodnemu ministru in obvestiti o tem tudi vse druge avstrijske odvetniške kamore.

To se je tudi zgodilo.

(Slovenski sodniki pred 350 leti.) V knjižici „Neuere slavische Siedlungen auf süddeutschen Boden. Von Dr. H. J. Bidermann. Stuttgart 1888. 41 str. vel. 8^o“ nahaja se na str. 21 sledeča za naše sedajne razmere zanimiva opomba: „Ein Ratschlag der steiermärkischen Landschaft vom 30. März 1538. (Landtagshandlungen Bd. 5 im steiermärkischen Landesarchiv Bl. 61) dringt auf die Bestellung eines Bannrichters und öffentlichen Anklägers ‚so die windisch sprach khunen‘; und erklärt er als unleidlich, dass beim Strafverfahren die Gerichtspersonen und Angeklagten sich wechselseitig nicht verstehen“.

B. K—k.